

BRANDS® ซัมเมอร์แคมป์ ปีที่ 25

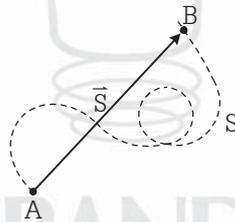
เอกสารประกอบคำบรรยาย
วิชา O NET

ฟิสิกส์

โดย อ.ธนวัฒน์ ธนะ
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

การเคลื่อนที่

1. **ระยะทาง (Distance)** คือ ความยาวตามเส้นทางการเคลื่อนที่เป็นปริมาณสเกลาร์ ดังรูป วัตถุเคลื่อนที่จากจุด A ไปยังจุด B ตามแนวเส้นประ ระยะทางของการเคลื่อนที่ก็คือ ระยะตามแนวเส้นประนั่นเอง

2. **การกระจัด (Displacement)** คือ ระยะทางในแนวตรงจากตำแหน่งเริ่มต้นไปยังตำแหน่งสุดท้ายของวัตถุ และมีทิศจากตำแหน่งเริ่มต้นไปยังตำแหน่งสุดท้ายเป็นปริมาณเวกเตอร์ ดังรูป การกระจัดของการเคลื่อนที่จาก A ไป B จะเท่ากับระยะ \vec{S} มีทิศจาก A ไป B หรือ \vec{AB}

3. **อัตราเร็ว (Speed)** คือ อัตราส่วนระหว่างระยะทางที่ได้กับเวลาที่ใช้ เป็นปริมาณสเกลาร์

$$\text{อัตราเร็ว} = \frac{\text{ระยะทางที่ได้}}{\text{เวลาที่ใช้}}$$

4. **ความเร็ว (Velocity)** คือ อัตราส่วนระหว่างการกระจัดที่ได้กับเวลาที่ใช้ เป็นปริมาณเวกเตอร์

$$\text{ความเร็ว} = \frac{\text{การกระจัดที่ได้}}{\text{เวลาที่ใช้}}$$

5. **ความเร่ง (Acceleration)** คือ ความเร็วที่เปลี่ยนไปต่อช่วงเวลา เป็นปริมาณเวกเตอร์

$$\text{ความเร่ง} = \frac{\text{ความเร็วที่เปลี่ยนไป}}{\text{เวลาที่ใช้}} = \frac{\text{ความเร็วปลาย (v)} - \text{ความเร็วต้น (u)}}{\text{เวลาที่ใช้}}$$

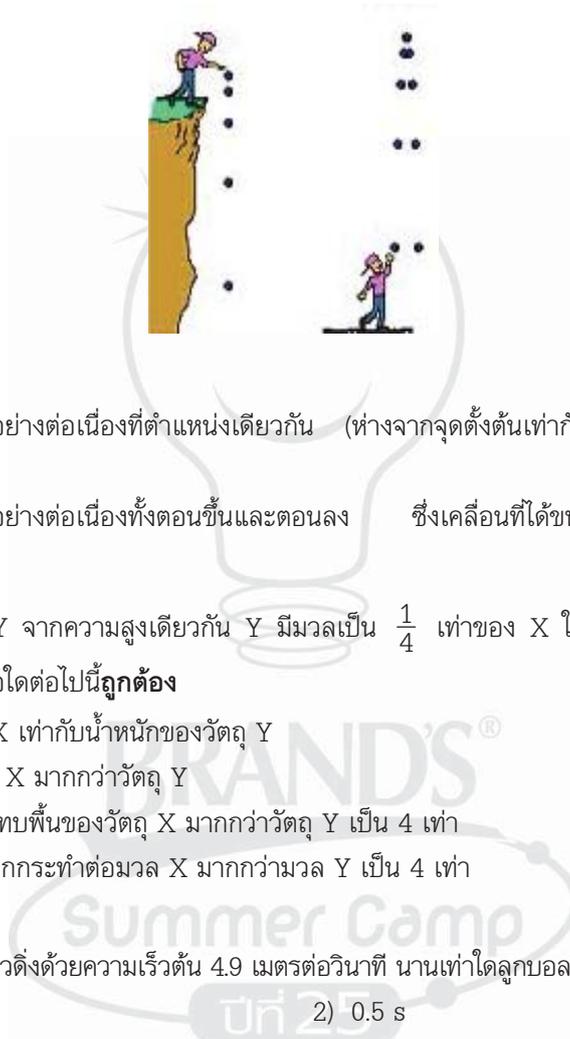
6. กราฟการเคลื่อนที่แนวตรง

อยู่นิ่ง	เคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงตัว	เคลื่อนที่ด้วยความเร่งคงตัว

- ข้อใดต่อไปนี้เป็นกรการเคลื่อนที่ที่มีขนาดการกระจัดน้อยที่สุด
 - เดินไปทางขวาด้วยอัตราเร็วคงตัว 3 เมตรต่อวินาที เป็นเวลา 4 วินาที
 - เดินไปทางซ้ายด้วยอัตราเร็วคงตัว 4 เมตรต่อวินาที เป็นเวลา 3 วินาที
 - เดินไปทางขวา 10 เมตร แล้วเดินย้อนกลับมาทางซ้าย 2 เมตร
 - เดินทางไปทางซ้าย 2 เมตร แล้วเดินย้อนกลับมาทางขวา 14 เมตร
 - ทั้งสามข้อมีขนาดการกระจัดเท่ากันหมด
- ตอนเริ่มต้นวัตถุอยู่ห่างจากจุดอ้างอิงไปทางขวา 4.0 เมตร เมื่อเวลาผ่านไป 10 วินาที พบว่าวัตถุอยู่ห่างจากจุดอ้างอิงไปทางซ้าย 8.0 เมตร จงหาความเร็วเฉลี่ยของวัตถุนี้
 - 0.4 เมตรต่อวินาที
 - 0.4 เมตรต่อวินาที ทางซ้าย
 - 1.2 เมตรต่อวินาที
 - 1.2 เมตรต่อวินาที ทางซ้าย
 - 0.4 เมตรต่อวินาที ทางขวา
- รถยนต์คันหนึ่งกำลังเคลื่อนที่บนถนนตรง กำหนดให้การเคลื่อนที่ไปข้างหน้ามีการกระจัดเป็นค่าบวก และการเคลื่อนที่ถอยหลังมีการกระจัดเป็นค่าลบ ถ้ารถยนต์คันนี้มีความเร็วเป็นค่าลบ แต่มีความเร่งเป็นค่าบวก สภาพการเคลื่อนที่จะเป็นอย่างไร
 - กำลังแล่นไปข้างหน้า แต่กำลังเหยียบเบรกเพื่อให้อัตราช้าลง
 - กำลังแล่นไปข้างหน้า และกำลังเหยียบคันเร่งเพื่อให้อัตราเร็วเพิ่มขึ้น
 - กำลังแล่นถอยหลัง แต่กำลังเหยียบเบรกเพื่อให้อัตราช้าลง
 - กำลังแล่นถอยหลัง และกำลังเหยียบคันเร่งเพื่อให้อัตราถอยหลังเร็วขึ้น
 - กำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้าด้วยความเร็วคงที่

การเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ

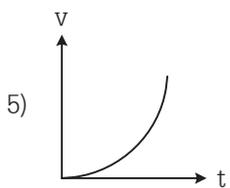
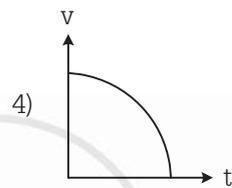
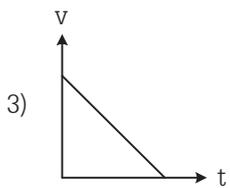
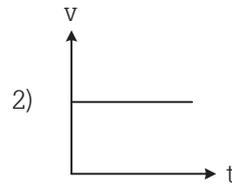
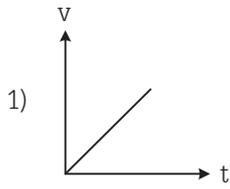
การตกอิสระ (Free Fall) เป็นการเคลื่อนที่ของวัตถุภายใต้แรงโน้มถ่วงของโลกเพียงอย่างเดียวตลอดการเคลื่อนที่ โดยไม่พิจารณาแรงต้านอากาศ ความเร่งในการตกอิสระของวัตถุ มีทิศลงในแนวดิ่งเสมอ ซึ่งค่าเฉลี่ยทั่วโลกที่ถือว่าเป็นค่ามาตรฐาน คือ $g = 9.8065 \text{ m/s}^2$ เพื่อความสะดวกในการคำนวณให้ใช้ $g = 10 \text{ m/s}^2$ หรือ $g = 9.8 \text{ m/s}^2$ ตามโจทย์กำหนด

ข้อควรรู้

1. ในการตกอิสระอย่างต่อเนื่องที่ตำแหน่งเดียวกัน (ห่างจากจุดตั้งต้นเท่ากัน) จะมีขนาดของความเร็วเท่ากันแต่ทิศตรงข้าม
2. ในการตกอิสระอย่างต่อเนื่องทั้งตอนขึ้นและตอนลง ซึ่งเคลื่อนที่ได้ขนาดกระจัดเท่ากันต้องใช้เวลาร่วมกัน
4. ปล่อยวัตถุ X และ Y จากความสูงเดียวกัน Y มีมวลเป็น $\frac{1}{4}$ เท่าของ X ใช้เวลาในการเคลื่อนที่ลงสู่พื้นเท่ากัน จงพิจารณาข้อใดต่อไปนี้ถูกต้อง
 - 1) น้ำหนักของวัตถุ X เท่ากับน้ำหนักของวัตถุ Y
 - 2) ความเร่งของวัตถุ X มากกว่าวัตถุ Y
 - 3) ความเร็วก่อนกระทบพื้นของวัตถุ X มากกว่าวัตถุ Y เป็น 4 เท่า
 - 4) ขนาดของแรงที่โลกกระทำต่อมวล X มากกว่ามวล Y เป็น 4 เท่า
 - 5) ไม่มีข้อถูก
5. โยนลูกบอลขึ้นไปในแนวดิ่งด้วยความเร็วต้น 4.9 เมตรต่อวินาที นานเท่าใดลูกบอลจึงจะเคลื่อนที่ไปถึงจุดสูงสุด
 - 1) 0.25 s
 - 2) 0.5 s
 - 3) 1.0 s
 - 4) 1.5 s
 - 5) 2.0 s

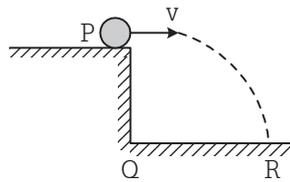
6. กราฟของความเร็ว v กับเวลา t ข้อใดสอดคล้องกับการเคลื่อนที่ของวัตถุที่ถูกโยนขึ้นไปในแนวตั้ง

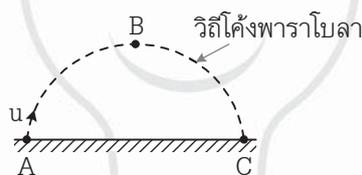
การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ (Projectile Motion)

เกิดจากแรงโน้มถ่วงโลกกระทำต่อวัตถุในแนวตั้ง ทำให้เกิดการเคลื่อนที่ 2 แนวพร้อมกัน คือ

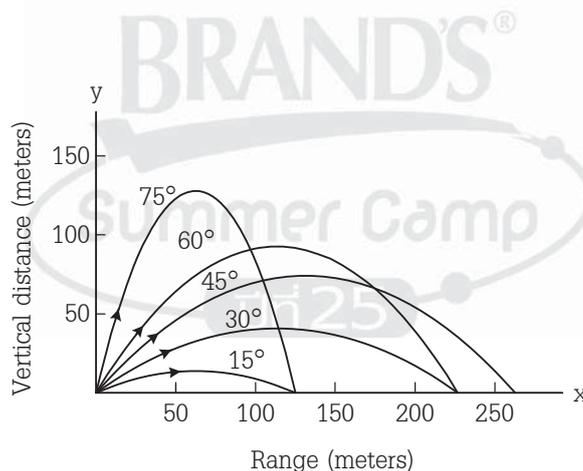
1. แนวระดับ ความเร็วแนวระดับจะคงตัวเสมอ
2. แนวตั้ง ความเร็วในแนวตั้งจะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา วินาทีละประมาณ 10 เมตรต่อวินาที

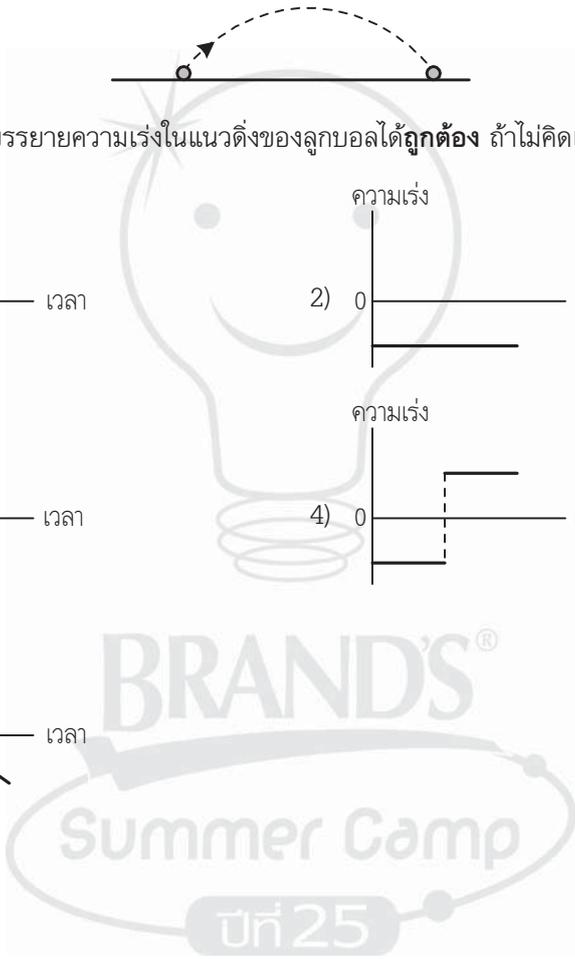
- ❑ บนที่สูงจากพื้นเท่าเดิม ถ้ายิงวัตถุออกไปในแนวราบด้วยความเร็วต้นมากกว่าเดิม ระยะตกไกลสุดในแนวราบจะมากขึ้น
- ❑ บนที่สูงเดียวกันเมื่อยิงวัตถุอันหนึ่งออกไปในแนวราบ ขณะเดียวกันวัตถุอีกก้อนหนึ่งถูกปล่อยให้ตกในแนวตั้งพร้อมกัน วัตถุทั้งสองก้อนจะตกถึงพื้นพร้อมกัน

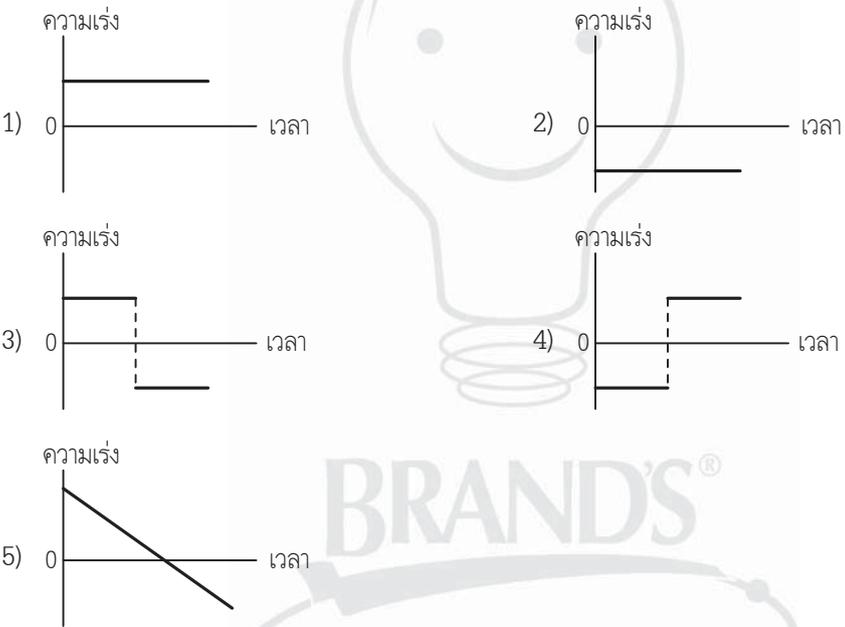
- ที่จุด B วัตถุจะมีความเร็วเฉพาะแนวราบเท่านั้น (ความเร็วในแนวตั้งเป็นศูนย์)
- เวลาที่ใช้ในการเคลื่อนที่จาก A ไป B จะเท่ากับเวลาที่เคลื่อนที่จาก B ไป C
- จะให้ตกไกลสุดตามแนวราบต้องยิงด้วยมุม 45° และถ้ามุมที่ยิงสองมุมรวมกันได้ 90° วัตถุจะตกที่จุดเดียวกัน

7. ก้อนหิน 2 ลูก เหมือนกันทุกประการ อยู่สูงจากพื้นเท่ากัน ลูกแรกถูกปล่อยให้เคลื่อนที่ในแนวตั้ง ลูกที่สอง ถูกขว้างออกไปในแนวระดับด้วยความเร็วต้นค่าหนึ่ง (ไม่คิดแรงต้านอากาศ) การเคลื่อนที่ของก้อนหินทั้งสอง จนกระทบพื้นมีอะไรไม่เท่ากัน
- 1) ความเร่ง
 - 2) เวลาในการเคลื่อนที่
 - 3) การกระจัดในแนวตั้ง
 - 4) การกระจัดในแนวราบ
 - 5) ความเร็วในแนวตั้งก่อนกระทบพื้น
8. ตะลูกบอลออกไป ทำให้ลูกบอลเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ ดังรูป และกำหนดให้ทิศขึ้นเป็นบวก

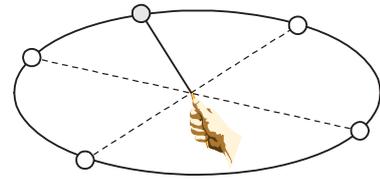

กราฟในข้อใดต่อไปนี้จะบรรยายความเร่งในแนวตั้งของลูกบอลได้ถูกต้อง ถ้าไม่คิดแรงต้านอากาศ

การเคลื่อนที่เป็นวงกลม (Circular Motion)

ทิศของความเร็วเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา เชือกจะดึงให้วัตถุเคลื่อนที่เป็นวงกลมแรงดึงของเชือกจะมีทิศเข้าหาจุดศูนย์กลาง คือ จะมีแรงกระทำต่อวัตถุในแนวเข้าสู่ศูนย์กลางของการเคลื่อนที่และเรียกแรงนี้ว่า **แรงสู่ศูนย์กลาง (Centripetal Force)**

ความถี่ (Frequency) หมายถึง จำนวนรอบที่เคลื่อนที่ในหนึ่งหน่วยเวลา แทนด้วยสัญลักษณ์ f มีหน่วยเป็น $\frac{1}{\text{วินาที}}$ หรือ เฮิรตซ์ (Hz)

คาบ (Period) หมายถึง ช่วงเวลาที่เคลื่อนที่ครบหนึ่งลูกคลื่น แทนด้วยสัญลักษณ์ T มีหน่วยเป็นวินาที

$$f = \frac{1}{T}$$

9. ผูกเชือกเข้ากับจุกยาง แล้วเหวี่ยงให้จุกยางเคลื่อนที่เป็นวงกลมในแนวระดับเหนือศีรษะด้วยอัตราเร็วคงตัว ข้อใดถูกต้อง
- 1) จุกยางมีความเร็วคงตัว
 - 2) จุกยางมีความเร่งเป็นศูนย์
 - 3) แรงที่กระทำต่อจุกยางมีทิศเข้าสู่ศูนย์กลางวงกลม
 - 4) แรงที่กระทำต่อจุกยางมีทิศเดียวกับความเร็วของจุกยาง
 - 5) แรงที่กระทำต่อจุกยางมีค่าคงที่
10. รถไต่ถังเคลื่อนที่ด้วยอัตราเร็วสม่ำเสมอและวิ่งครบรอบได้ 5 รอบในเวลา 2 วินาที หากคิดในแง่ความถี่ของการเคลื่อนที่ ความถี่จะเป็นเท่าใด
- 1) 0.4 Hz
 - 2) 0.5 Hz
 - 3) 1.5 Hz
 - 4) 2.5 Hz
 - 5) 5 Hz
11. วัตถุมวล 0.5 กิโลกรัม วางอยู่บนเส้นหมุนห่างจากจุดศูนย์กลาง 1 เมตร มีแรงเสียดทานมากที่สุด 2 นิวตัน อัตราเร็วสูงสุดของการเคลื่อนที่ของวัตถุเป็นวงกลมด้วยอัตราเร็วสูงสุดเท่าใด
- 1) 1 m/s
 - 2) 2 m/s
 - 3) 3 m/s
 - 4) 4 m/s
 - 5) 5 m/s

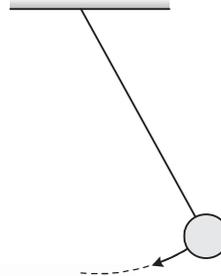
การแกว่งของลูกตุ้มนาฬิกา (The Simple Pendulum Motion)

อนุภาคเคลื่อนที่ในระนาบตั้งด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก โดยเชือกจะเอียงทำมุมเล็กๆ กับแนวตั้ง มีคาบการแกว่ง คือ

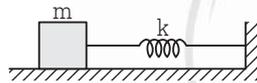
$$T = 2\pi \sqrt{\frac{L}{g}}$$

L = ความยาวเชือก

g = ความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลก

การเคลื่อนที่ของมวลติดสปริงเบา

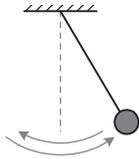

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}}$$

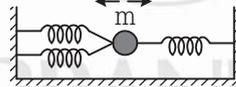
m = มวลติดปลายสปริง

k = ค่าคงที่ของสปริง (ค่านิยของสปริง) = แรงกระทำกับสปริงต่อระยะยืดหรือต่อระยะหด

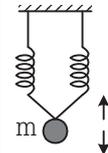
12.

รูป A การแกว่ง
ของลูกตุ้มนาฬิกา

รูป B การสั่นตามแนวระดับ
ของวัตถุติดสปริง

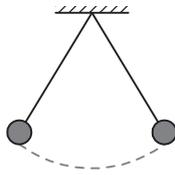

รูป C การสั่นขึ้น-ลง
ของวัตถุติดสปริง

คาบของการเคลื่อนที่แบบซิมเปิลฮาร์โมนิกตามรูปใดไม่ขึ้นกับมวล

- 1) เฉพาะรูป A
- 2) เฉพาะรูป B
- 3) เฉพาะรูป C
- 4) รูป B และรูป C
- 5) รูป A และรูป C

13.

ลูกตุ้มนาฬิกาแกว่งแบบฮาร์มอนิกอย่างง่าย พบว่าผ่านจุดต่ำสุดทุกๆ 2.1 วินาที ความถี่ของการแกว่งของลูกตุ้มนี้เป็นไปตามข้อใด

- 1) 0.24 เฮิรตซ์
- 2) 0.48 เฮิรตซ์
- 3) 2.1 เฮิรตซ์
- 4) 4.2 เฮิรตซ์
- 5) 4.8 เฮิรตซ์

14. ลูกตุ้มนาฬิกากำลังแกว่งกลับไปกลับมาแบบฮาร์มอนิกอย่างง่าย ที่ตำแหน่งต่ำสุดของการแกว่งลูกตุ้มนาฬิกามีสภาพการเคลื่อนที่เป็นอย่างไร

- 1) ความเร็วสูงสุด ความเร่งสูงสุด
- 2) ความเร็วต่ำสุด ความเร่งสูงสุด
- 3) ความเร็วสูงสุด ความเร่งต่ำสุด
- 4) ความเร็วต่ำสุด ความเร่งต่ำสุด
- 5) ความเร็วสูงสุด ความเร่งเป็นศูนย์

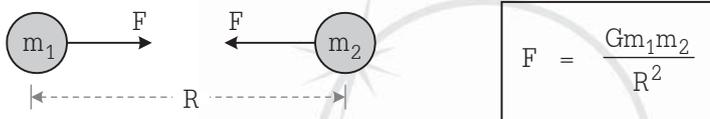

สนามของแรง

แรง (Force : F) คือ ปริมาณที่พยายามจะเปลี่ยนสภาพการเคลื่อนที่ของมวล เป็นปริมาณเวกเตอร์ มีหน่วยเป็นนิวตัน (Newton : N)

กฎการดึงดูดระหว่างมวลของนิวตัน

“วัตถุทั้งหลายในเอกภพจะออกแรงดึงดูดซึ่งกันและกัน แรงดึงดูดของวัตถุคู่หนึ่งๆ จะแปรผันตรงกับผลคูณระหว่างมวลวัตถุทั้งสองและจะแปรผกผันกับกำลังสองของระยะทางระหว่างวัตถุทั้งสอง”

G = ค่าคงตัวความโน้มถ่วงสากล (Universal Gravitational Constant) = $6.673 \times 10^{-11} \text{ Nm}^2/\text{kg}^2$

น้ำหนักของวัตถุ (Weight : W)

น้ำหนักของวัตถุนั้นคือ แรงที่โลกดึงดูดวัตถุนั้น โดยมีทิศทางเข้าสู่หาจุดศูนย์กลางของโลก เป็นปริมาณเวกเตอร์ มีหน่วยเป็นนิวตัน (N)

$$W = mg$$

น้ำหนักของวัตถุจะมีค่าไม่คงที่ ขึ้นอยู่กับค่า g ทั้งนี้ค่า g แต่ละตำแหน่งจะมีค่าไม่เท่ากัน

15. เด็กชายพีชเดินทางไปเหยียบดาวอังคาร จงพิจารณาข้อใดต่อไปนี้ถูกต้อง

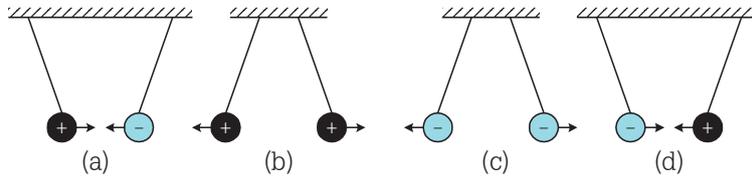
- 1) แรงที่เด็กชายพีชกระทำต่อดาวอังคารเท่ากับแรงที่ดาวอังคารกระทำต่อเด็กชายพีช
- 2) แรงที่เด็กชายพีชกระทำต่อดาวอังคารไม่เท่ากับแรงที่ดาวอังคารกระทำต่อเด็กชายพีช เพราะเด็กชายพีชมีมวลน้อยกว่า
- 3) ขนาดของแรงที่เด็กชายพีชกระทำต่อดาวอังคารน้อยกว่าขนาดของแรงที่ดาวอังคารกระทำต่อเด็กชายพีช
- 4) ขนาดของแรงที่เด็กชายพีชกระทำต่อดาวอังคารเท่ากับขนาดของแรงที่ดาวอังคารกระทำต่อเด็กชายพีช
- 5) ไม่สามารถตอบได้ เพราะข้อมูลไม่เพียงพอ

16. เมื่ออยู่บนดวงจันทร์ซึ่งน้ำหนักของวัตถุที่มีมวล 10 กิโลกรัม ได้ 16 นิวตัน ถ้าปล่อยให้วัตถุตกที่บนผิวดวงจันทร์ วัตถุมีความเร่งเท่าใด

- 1) 1.6 m/s^2
- 2) 3.2 m/s^2
- 3) 6.4 m/s^2
- 4) 9.6 m/s^2
- 5) 19.2 m/s^2

ไฟฟ้าสถิต

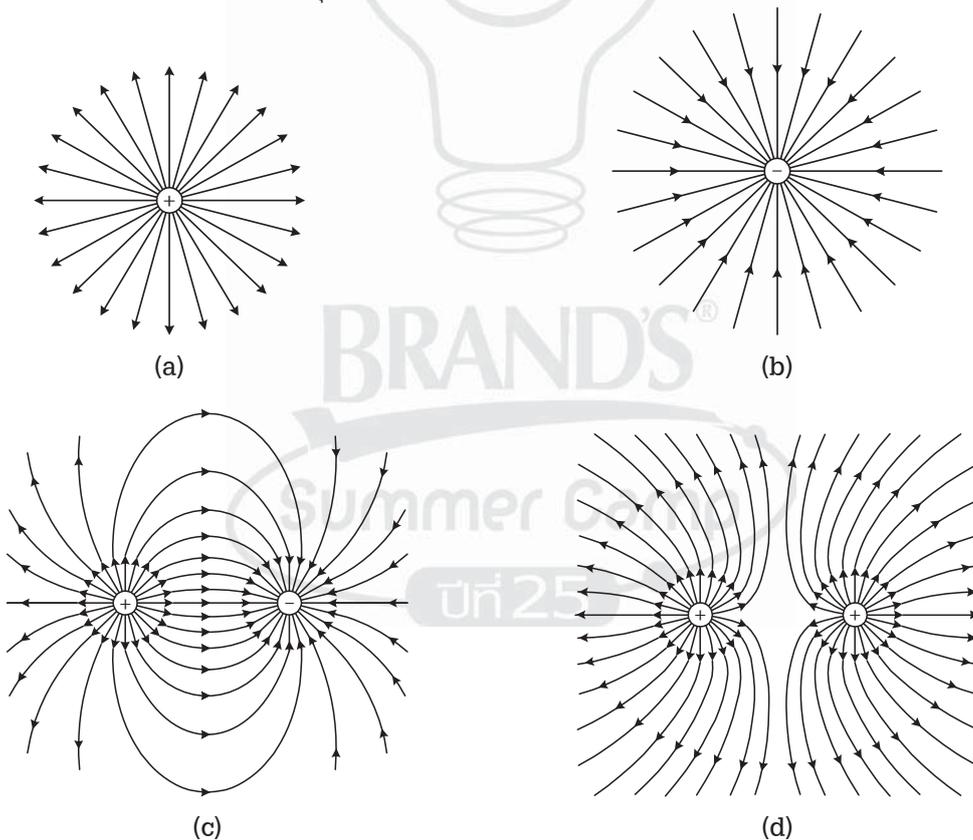
แรงไฟฟ้าที่กระทำต่อประจุ

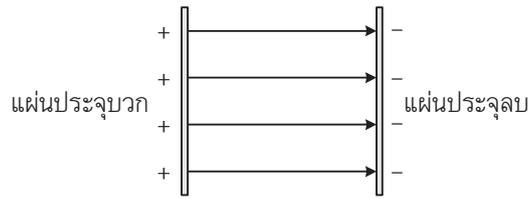
- รูป (a) วัตถุที่มีประจุชนิดตรงข้ามจะเกิดแรงดูดกัน
- รูป (b) และ (c) วัตถุที่มีประจุชนิดเดียวกันจะเกิดแรงผลักกัน
- รูป (d) วัตถุที่มีประจุไฟฟ้ากับวัตถุที่เป็นกลางจะเกิดแรงดูดกัน

สนามไฟฟ้า (The Electric Field)

สนามไฟฟ้าที่ตำแหน่งใดๆ คือ แรงไฟฟ้าต่อประจุบวกทดสอบที่ตำแหน่งนั้น โดยทิศของสนามไฟฟ้ามีทิศทางตามทิศของแรงไฟฟ้าที่กระทำต่อประจุบวกทดสอบ

รูปแสดงสนามไฟฟ้าไม่สม่ำเสมอ

รูปแสดงสนามไฟฟ้าสม่ำเสมอ

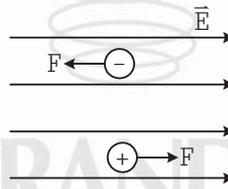
สมบัติของเส้นแรงไฟฟ้า

1. เส้นแรงจะมีทิศพุ่งออกจากประจุบวก และมีทิศพุ่งเข้าหาประจุลบเสมอ
2. เส้นแรงไฟฟ้าจะมีระเบียบจะไม่ตัดกัน นั่นแสดงว่า จุดๆ หนึ่งจะมีเส้นแรงผ่านได้เพียงเส้นเดียว
3. เส้นแรงไฟฟ้าจะตั้งฉากกับผิวของวัตถุที่มีประจุไฟฟ้าเสมอ
4. เส้นแรงไฟฟ้าจะสิ้นสุดที่ผิวตัวนำเท่านั้น แสดงว่า ภายในตัวนำจะไม่มีเส้นแรงไฟฟ้า นั่นคือ **ภายในตัวนำ**

สนามไฟฟ้ามีค่าเป็นศูนย์

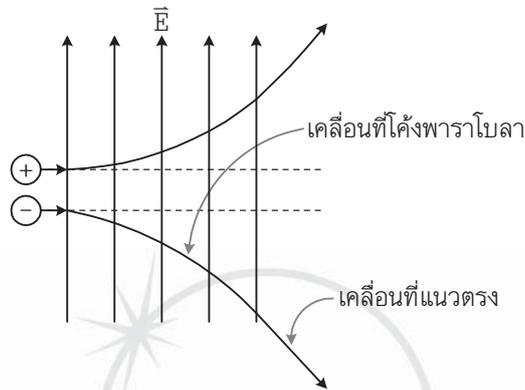
5. สนามไฟฟ้า ณ ตำแหน่งใดๆ จะมีทิศอยู่ในแนวเส้นสัมผัสกับเส้นแรง ณ ตำแหน่งนั้น
6. ความหนาแน่นของเส้นแรงในบริเวณต่างๆ จะบอกให้ทราบถึงความเข้มสนามไฟฟ้าบริเวณนั้นๆ นั่นคือ บริเวณใดที่มีเส้นแรงไฟฟ้าหนาแน่นมาก แสดงว่าความเข้มสนามไฟฟ้ามีค่ามาก บริเวณใดที่มีเส้นแรงไฟฟ้าหนาแน่นน้อย แสดงว่าความเข้มสนามไฟฟ้ามีค่าน้อย บริเวณใดที่มีเส้นแรงไฟฟ้าหนาแน่นสม่ำเสมอ (เส้นแรงไฟฟ้าขนานกัน) แสดงว่า ความเข้มสนามไฟฟ้าก็จะมีค่าสม่ำเสมอ

แรงไฟฟ้ากระทำต่อประจุไฟฟ้าที่อยู่ในสนามไฟฟ้า

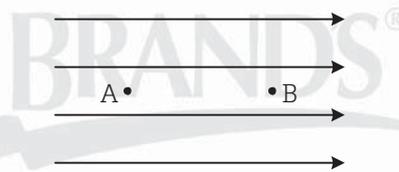

- แรงที่กระทำต่อประจุบวกจะมีทิศเดียวกับสนามไฟฟ้า
- แรงที่กระทำต่อประจุลบจะมีทิศตรงข้ามกับสนามไฟฟ้า
- แรงจะมีทิศขนานกับสนามไฟฟ้าเสมอ ไม่ว่าประจุจะเคลื่อนที่อย่างไรในสนามไฟฟ้า

เมื่ออนุภาคที่มีประจุไฟฟ้าเคลื่อนที่ท่ามกลางสนามไฟฟ้า (ไม่ขนานกับสนามไฟฟ้า) จะเกิดความเร่งในมิติเดียวกับสนามไฟฟ้า แต่มีความเร็วในมิติขนานกับสนามไฟฟ้าและมิติตั้งฉากกับสนามไฟฟ้า ซึ่งลักษณะการเคลื่อนที่แบบนี้ คือ **โพรเจกไทล์**

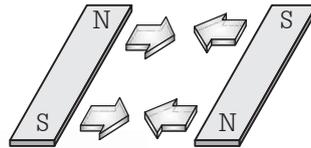
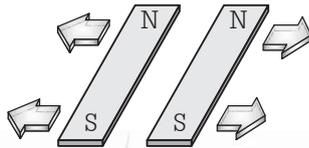
17. A, B และ C เป็นแผ่นวัตถุ 3 ชนิดที่ทำให้เกิดประจุไฟฟ้าโดยการถู ซึ่งได้ผลดังนี้ A และ B ผลักกัน ส่วน A และ C ดูดกัน ข้อใดต่อไปนี้เป็น**ถูกต้อง**
- 1) A และ C มีประจุบวก แต่ B มีประจุลบ
 - 2) B และ C มีประจุลบ แต่ A มีประจุบวก
 - 3) A และ B มีประจุบวก แต่ C มีประจุลบ
 - 4) A และ C มีประจุลบ แต่ B มีประจุบวก
 - 5) B และ C มีประจุบวก แต่ A มีประจุลบ
18. จุด A และ B อยู่ภายในเส้นสนามไฟฟ้าที่มีทิศทางตามลูกศร ดังรูป ข้อใดต่อไปนี้เป็น**ถูกต้อง**

- 1) วางประจุลบลงที่ A ประจุลบจะเคลื่อนไปที่ B
- 2) วางประจุบวกลงที่ B ประจุบวกจะเคลื่อนไปที่ A
- 3) สนามไฟฟ้าที่ A สูงกว่าสนามไฟฟ้าที่ B
- 4) สนามไฟฟ้าที่ A มีค่าเท่ากับสนามไฟฟ้าที่ B
- 5) วางเป็นกลางทางไฟฟ้าลงที่ A ประจุลบจะเคลื่อนไปที่ B

แม่เหล็กไฟฟ้า

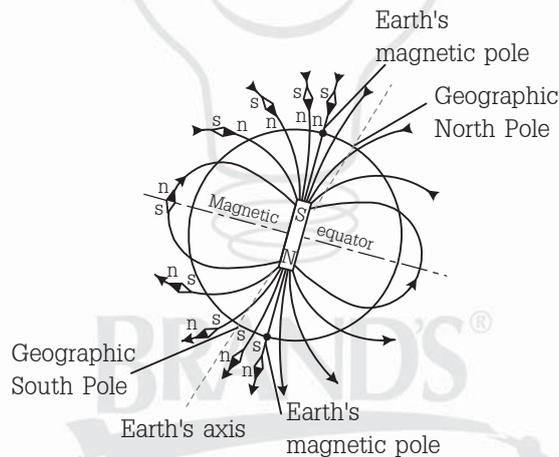
แม่เหล็ก นำแท่งแม่เหล็กที่สามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระ ดังรูป ปลายของแท่งแม่เหล็กที่ชี้ไปประมาณทิศเหนือ เรียกปลายของแม่เหล็กว่าเป็น **ขั้วเหนือแม่เหล็ก (N)** และปลายตรงข้าม เรียกว่า **ขั้วใต้แม่เหล็ก (S)**

- ขั้วแม่เหล็กชนิดเดียวกันจะเกิดแรงผลักกัน
- ขั้วแม่เหล็กชนิดตรงข้ามจะเกิดแรงดูดกัน

สนามแม่เหล็กโลก

ขั้วโลกเหนือจะเป็นขั้วใต้สนามแม่เหล็กโลกและที่ขั้วโลกใต้จะเป็นขั้วเหนือสนามแม่เหล็กโลก ดังรูป

- เส้นแรงแม่เหล็ก หมายถึง เส้นที่แสดงทิศของแรงลัพธ์ที่แท่งแม่เหล็กกระทำต่อเข็มทิศ
- เส้นแรงแม่เหล็กรอบๆ แท่งแม่เหล็กจะมีลักษณะโค้ง 3 มิติและพุ่งจากขั้วเหนือไปขั้วใต้ของแม่เหล็ก
- เส้นแรงแม่เหล็กโลกบนพื้นที่เล็กๆ จะมีลักษณะเป็นเส้นขนาน ทิศพุ่งไปทางทิศเหนือภูมิศาสตร์
- เส้นแรงแม่เหล็กไม่ตัดกัน
- บริเวณที่ไม่มีเส้นแรงแม่เหล็กผ่านบริเวณนั้นจะไม่มีสนามแม่เหล็ก และเรียกจุดนั้นว่า **จุดสะเทิน**

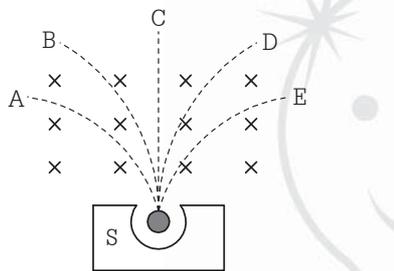
(Neutral Point)

แรงที่กระทำต่ออนุภาคที่มีประจุ ซึ่งเคลื่อนที่ในบริเวณที่มีสนามแม่เหล็ก

ประจุไฟฟ้าเคลื่อนที่ในสนามแม่เหล็ก อนุภาคที่มีประจุจะถูกแรงแม่เหล็กกระทำต่ออนุภาคก็ต่อเมื่ออนุภาคนั้นต้องเคลื่อนที่โดยไม่วางานกับทิศสนามแม่เหล็ก ถ้าเคลื่อนที่ที่ตั้งฉากกับทิศสนามแม่เหล็กจะถูกแรงกระทำทำให้เคลื่อนที่เป็นวงกลม **ทิศทาง**ของแรงที่กระทำต่ออนุภาคที่มีประจุบวก ใช้ **“Right Hand Rule”** หลักมือขวา

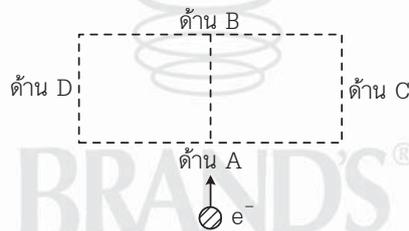
19.

สนามแม่เหล็กมีทิศพุ่งเข้า (× แทนสนามแม่เหล็กพุ่งเข้าจากหน้ากระดาษ) อนุภาคแอลฟา อนุภาคแกมมา และโปรตอน เคลื่อนที่ออกจากกล่องตะกั่ว S จะเคลื่อนที่ตามเส้นทางใด ตามลำดับ

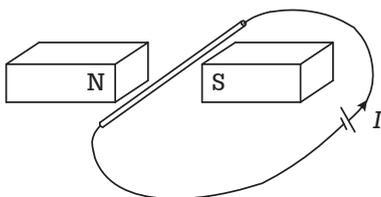
- 1) A, B และ C
- 2) E, D และ C
- 3) B, C และ A
- 4) E, C และ D
- 5) A, E และ B

20. อิเล็กตรอนวิ่งเข้าบริเวณพื้นที่สี่เหลี่ยมที่มีสนามไฟฟ้าและสนามแม่เหล็กใน A ดังรูป จงพิจารณาว่าสนามแม่เหล็กและสนามไฟฟ้าควรมีทิศตามข้อใด จึงจะทำให้ให้อิเล็กตรอนเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง

- 1) สนามแม่เหล็กมีทิศเข้าหน้ากระดาษ ส่วนสนามไฟฟ้ามีทิศจากด้าน C ไปด้าน D
- 2) สนามแม่เหล็กมีทิศออกจากหน้ากระดาษ ส่วนสนามไฟฟ้ามีทิศจากด้าน C ไปด้าน D
- 3) สนามแม่เหล็กมีทิศออกจากหน้ากระดาษ ส่วนสนามไฟฟ้ามีทิศจากด้าน D ไปด้าน C
- 4) สนามแม่เหล็กมีทิศจากด้าน B ไปด้าน A ส่วนสนามไฟฟ้ามีทิศจากด้าน A ไปด้าน B
- 5) สนามแม่เหล็กมีทิศจากด้าน D ไปด้าน C ส่วนสนามไฟฟ้ามีทิศจากด้าน C ไปด้าน D

21.

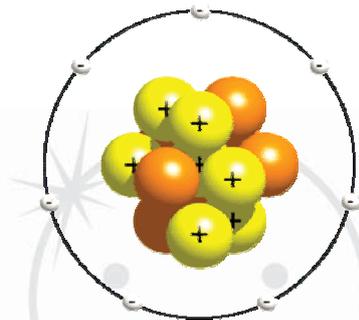

วางลวดไว้ในสนามแม่เหล็ก ดังรูป เมื่อให้กระแสไฟฟ้าเข้าไปในลวดลวดตัวนำจะเกิดแรงเนื่องจากสนามแม่เหล็กกระทำต่อลวดนี้ในทิศทางใด

- 1) ไปทางซ้าย (เข้าหา N)
- 2) ไปทางขวา (เข้าหา S)
- 3) ลงข้างล่าง
- 4) ขึ้นด้านบน
- 5) สันในแนวซ้าย (N) ขวา (S)

แรงนิวเคลียร์

- เป็นแรงดูดที่มีค่ามหาศาลมากเมื่อเทียบกับแรงระหว่างประจุและแรงดึงดูดระหว่างมวล
- นิวคลีออนในนิวเคลียสอัดตัวกันอยู่อย่างหนาแน่นมาก

22. แรงในข้อใดต่อไปนี้เป็นแรงประเภทเดียวกันกับแรงที่ทำให้ลูกแอปเปิลตกลงสู่พื้นโลก
- 1) แรงที่ทำให้ดวงจันทร์อยู่ในวงโคจรรอบโลก
 - 2) แรงที่ทำให้อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในอะตอมได้
 - 3) แรงที่ทำให้โปรตอนหลายอนุภาคอยู่รวมกันในนิวเคลียสได้
 - 4) แรงที่ทำให้ป้ายแม่เหล็กติดอยู่บนฝาตู้เย็น
 - 5) แรงที่ลูกบอลเคลื่อนตัวกระทบกำแพง
23. แรงระหว่างอนุภาคซึ่งอยู่ภายในนิวเคลียสประกอบด้วยแรงใดบ้าง
- 1) แรงนิวเคลียร์เท่านั้น
 - 2) แรงนิวเคลียร์ และแรงไฟฟ้า
 - 3) แรงไฟฟ้า และแรงดึงดูดระหว่างมวล
 - 4) แรงนิวเคลียร์ และแรงดึงดูดระหว่างมวล
 - 5) แรงนิวเคลียร์ แรงไฟฟ้า และแรงดึงดูดระหว่างมวล

คลื่น

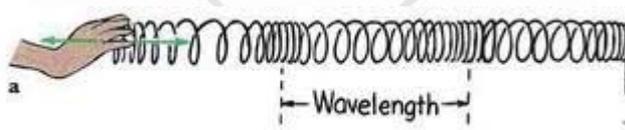
คลื่นเป็นปรากฏการณ์การแผ่กระจายพลังงานและโมเมนตัมออกจากแหล่งกำเนิด โดยอาศัยตัวกลาง หรือไม่อาศัยตัวกลางก็ได้ ซึ่งเราสามารถแบ่งคลื่นได้ คือ

จำแนกคลื่นตามลักษณะการเคลื่อนที่

คลื่นตามขวาง (Transverse Wave) เมื่อคลื่นเคลื่อนที่ผ่านตัวกลางอนุภาคของตัวกลางจะมีการสั่นกลับไปมาในแนวตั้งฉากกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่น เช่น คลื่นในเส้นเชือก คลื่นที่ผิวน้ำ เป็นต้น

คลื่นตามยาว (Longitudinal Wave) เมื่อคลื่นเคลื่อนที่ผ่านตัวกลางอนุภาคของตัวกลางจะมีการสั่นกลับไปกลับมาในแนวขนานกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่น เช่น คลื่นในสปริง คลื่นเสียง เป็นต้น

จำแนกคลื่นตามลักษณะการอาศัยตัวกลาง

คลื่นกล (Mechanical Wave) เป็นคลื่นที่เคลื่อนที่โดยอาศัยตัวกลาง ซึ่งอาจเป็นของแข็ง ของเหลว หรือแก๊สก็ได้ ตัวอย่างของคลื่น ได้แก่ คลื่นเสียง คลื่นผิวน้ำ คลื่นในเส้นเชือก เป็นต้น

คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetic Wave) เป็นคลื่นที่ประกอบด้วยสนามแม่เหล็กและสนามไฟฟ้าในแนวตั้งฉากกันในการเคลื่อนที่ซึ่งหลักการเหนี่ยวนำกันไปจึงไม่จำเป็นต้องอาศัยตัวกลาง (มีตัวกลางก็เคลื่อนที่ได้) และจะเคลื่อนที่ได้เร็วที่สุดในสุญญากาศ และจะช้าลงเมื่อเคลื่อนที่ในตัวกลาง เมื่อจัดลำดับความถี่ของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากความถี่ต่ำไปยังค่ามากจะได้ดังนี้ กระจแสงสลับ คลื่นวิทยุ (เอเอ็ม เอฟเอ็ม) ไมโครเวฟ (เรดาร์) รังสีอินฟราเรด แสง รังสีอัลตราไวโอเล็ต รังสีเอกซ์ และรังสีแกมมา

จำแนกคลื่นตามลักษณะการเกิดคลื่น

คลื่นตล (Pulse Wave) เป็นคลื่นที่เกิดจากแหล่งกำเนิดถูกรบกวนเพียงช่วงสั้นๆ เช่น สบัดเชือกครั้งเดียว โยนก้อนหินตกน้ำ เป็นต้น

คลื่นต่อเนื่อง (Continuous Wave) เป็นคลื่นที่เกิดจากแหล่งกำเนิดถูกรบกวนเป็นจังหวะต่อเนื่อง เช่น เคาะผิวน้ำเป็นเวลานานๆ เป็นต้น

ส่วนประกอบของคลื่น

สันคลื่น (Crest) เป็นตำแหน่งสูงสุดของคลื่นหรือเป็นตำแหน่งที่มีการกระจัดสูงสุดในทางบวก

ท้องคลื่น (Trough) เป็นตำแหน่งต่ำสุดของคลื่นหรือเป็นตำแหน่งที่มีการกระจัดมากสุดในทางลบ

แอมพลิจูด (Amplitude) เป็นระยะจากแนวปกติไปยังสันคลื่นหรือท้องคลื่นก็ได้

ความยาวคลื่น (Wavelength) เป็นความยาวของคลื่นหนึ่งลู่มีค่าเท่ากับระยะระหว่างสันคลื่นหรือท้องคลื่นที่อยู่ติดกัน หรือถ้าเป็นคลื่นตามยาวจะเป็นระยะระหว่างช่วงอัดถึงช่วงอัดติดกัน หรือขยายถึงขยายก็ได้

ความยาวคลื่นแทนด้วยสัญลักษณ์ λ มีหน่วยเช่นเดียวกับหน่วยของระยะทาง

อัตราเร็วของคลื่น (Wave Speed) คือ อัตราส่วนของระยะทางที่คลื่นเคลื่อนที่ได้ต่อเวลาที่ใช้ในเวลาเดียวกัน

$$\text{อัตราเร็วของคลื่น} = \frac{\text{ระยะทาง}}{\text{เวลา}} = \frac{\lambda}{T} = f\lambda$$

สมบัติของคลื่น

คลื่นจะต้องมีสมบัติ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

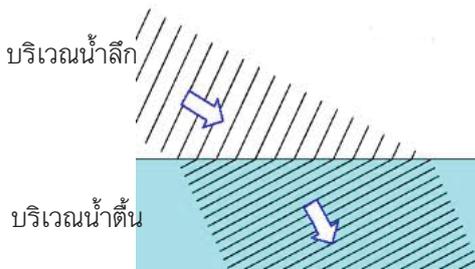
- **การสะท้อน** เมื่อคลื่นเคลื่อนที่ตกกระทบผิวสะท้อนที่มีขนาดใหญ่กว่าความยาวคลื่นจะเกิดการสะท้อน
- **การหักเห** เมื่อคลื่นเคลื่อนที่เปลี่ยนตัวกลางแล้วอัตราเร็วของคลื่นเปลี่ยนแปลง ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่

ทิศทางการเคลื่อนที่

- **การเลี้ยวเบน** เป็นปรากฏการณ์ที่คลื่นสามารถเคลื่อนที่อ้อมสิ่งกีดขวางได้
- **การแทรกสอด** เมื่อคลื่นตั้งแต่สองขบวนเคลื่อนที่มาพบกันจะเกิดการรวมกันของคลื่นเกิดคลื่นลัพธ์

อัตราเร็วของคลื่นน้ำ

ความยาวคลื่นในบริเวณน้ำตื้นสั้นกว่าบริเวณน้ำลึก เนื่องจากความถี่ที่บริเวณทั้งสองเท่ากัน เพราะเกิดจากแหล่งกำเนิดเดียวกัน จะได้

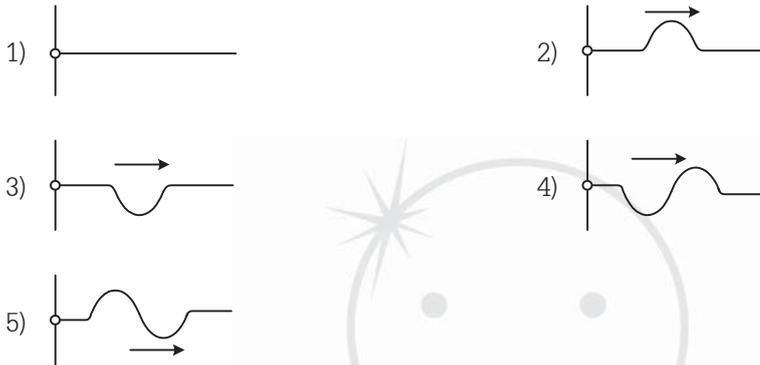
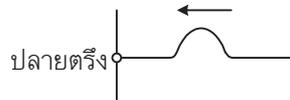
$$\lambda_{\text{ลึก}} > \lambda_{\text{ตื้น}}$$

$$f\lambda_{\text{ลึก}} > f\lambda_{\text{ตื้น}}$$

$$v_{\text{ลึก}} > v_{\text{ตื้น}}$$

อัตราเร็วคลื่นในน้ำลึกจะมากกว่าอัตราเร็วคลื่นในน้ำตื้น ยกเว้นบริเวณน้ำลึกมากๆ อัตราเร็วคลื่นจะไม่เปลี่ยนแปลงตามความลึก

24. ปลายเชือกด้านหนึ่งผูกกับเสาแบบตรึง สะบัดปลายเชือกอีกด้านหนึ่งทำให้เกิดคลื่นดล ดังรูป หลังจากคลื่นดลเคลื่อนกระทบปลายตรึงแล้วคลื่นสะท้อนจะเป็นไปตามรูปใด

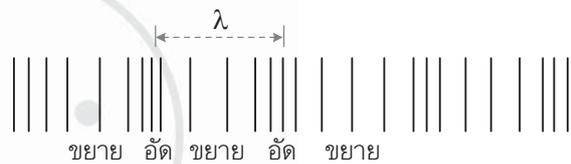
25. ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อที่ถูกต้องเกี่ยวกับคลื่นตามยาว
- 1) เป็นคลื่นที่อนุภาคของตัวกลางมีการสั่นในแนวเดียวกับการเคลื่อนที่ของคลื่น
 - 2) เป็นคลื่นที่เคลื่อนที่ไปตามแนวยาวของตัวกลาง
 - 3) เป็นคลื่นที่ไม่ต้องอาศัยตัวกลางในการเคลื่อนที่
 - 4) เป็นคลื่นที่อนุภาคของตัวกลางมีการสั่นได้หลายแนว
 - 5) เป็นคลื่นที่มีความยาวคลื่นมาก
26. เมื่อคลื่นเดินทางจากน้ำลึกสู่น้ำตื้น ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อที่ถูกต้อง
- 1) อัตราเร็วคลื่นในน้ำลึกน้อยกว่าอัตราเร็วคลื่นในน้ำตื้น
 - 2) ความยาวคลื่นในน้ำลึกมากกว่าความยาวคลื่นในน้ำตื้น
 - 3) ความถี่คลื่นในน้ำลึกมากกว่าความถี่คลื่นในน้ำตื้น
 - 4) ความถี่คลื่นในน้ำลึกน้อยกว่าความถี่คลื่นในน้ำตื้น
 - 5) อัตราเร็วคลื่นในน้ำลึกเท่ากับความเร็วคลื่นในน้ำตื้น

คลื่นเสียง

คลื่นเสียง (Sound Waves)

เสียงเกิดจากการสั่นของวัตถุ พลังงานที่ทำให้วัตถุสั่นจะทำให้โมเลกุลของอากาศที่อยู่รอบวัตถุสั่นตาม ซึ่งจะถ่ายโอนพลังงานให้กับโมเลกุลของอากาศที่อยู่ถัดไป ส่งผลให้คลื่นเสียงเคลื่อนที่ออกจากแหล่งกำเนิดเสียง มายังหูเรา การได้ยินเสียงเป็นการทำงานของระบบประสาท ทำให้รับรู้และแยกแยะวิเคราะห์เป็นเรื่องราวต่างๆ ได้หลังจากถ่ายโอนพลังงานไปแล้ว โมเลกุลของอากาศจะสั่นกลับไปมาตามตำแหน่งเดิมในแนวเดียวกับการเคลื่อนที่ของคลื่นเสียง (เสียงเป็นคลื่นตามยาว)

ความดันอากาศในบริเวณที่เสียงเคลื่อนที่ผ่าน เรียกว่า ความดันเสียง ณ เวลาหนึ่งโมเลกุลของอากาศในบางบริเวณจะอยู่ใกล้ชิดกันมาก ทำให้มีความหนาแน่นและความดันสูงกว่าปกติ บริเวณนี้เรียกว่า **ส่วนอัด** แต่ในบางบริเวณโมเลกุลของอากาศอยู่ห่างกันมากจึงมีความหนาแน่นและความดันต่ำกว่าปกติ บริเวณนี้เรียกว่า **ส่วนขยาย**

อัตราเร็วเสียง

ในการเคลื่อนที่ของเสียงจำเป็นต้องอาศัยตัวกลาง ถ้าไม่มีตัวกลางเสียงจะเคลื่อนที่ไม่ได้ การหาอัตราเร็วของเสียงก็หาเช่นเดียวกับคลื่นโดยทั่วไป กล่าวคือ อัตราเร็วเสียงเท่ากับระยะทางที่เสียงเคลื่อนที่ได้ต่อช่วงเวลานั้น

$$\text{อัตราเร็วเสียง} = \frac{\text{ระยะทาง}}{\text{เวลา}}$$

$$v = f\lambda$$

อัตราเร็วของเสียงในตัวกลางจะไม่ขึ้นกับความถี่และความยาวคลื่น หมายความว่า ความถี่ของเสียงจะเพิ่มหรือลดอัตราเร็วเสียงยังมีค่าคงเดิม แต่ก็ยังมีองค์ประกอบที่ทำให้อัตราเร็วเสียงเปลี่ยนได้ นั่นคือ

ชนิดของตัวกลาง ในตัวกลางที่ต่างกันอัตราเร็วของเสียงจะต่างกัน โดยส่วนใหญ่แล้วเสียงเคลื่อนที่ในตัวกลางที่มีความหนาแน่นมากจะมีอัตราเร็วมากกว่าเคลื่อนที่ในตัวกลางที่มีความหนาแน่นน้อย แต่ก็ไม่จริงเสมอไป เช่น เสียงเคลื่อนที่ในปรอทจะมีอัตราเร็วน้อยกว่าอัตราเร็วเสียงในน้ำ เป็นต้น

อุณหภูมิ มีผลต่ออัตราเร็วของเสียงในอากาศ กล่าวคือ อัตราเร็วเสียงในอากาศแปรผันตรงกับรากที่สองของอุณหภูมิสัมบูรณ์ $v \propto \sqrt{T}$ โดย T เป็นอุณหภูมิในหน่วยเคลวิน

จะได้
$$\frac{v_1}{v_2} = \sqrt{\frac{T_1}{T_2}}$$

และได้

$$v = 331 + 0.6t$$

เมื่อ t เป็นอุณหภูมิหน่วยเซลเซียส (ใช้ได้อุณหภูมิประมาณ -45°C ถึง 45°C เท่านั้น)

ระดับเสียง หรือระดับความสูงต่ำของเสียง ซึ่งจะขึ้นกับความถี่ของเสียง โดยช่วงความถี่เสียงที่มนุษย์ได้ยินอยู่ระหว่าง 20-20000 เฮิรตซ์ โดยเสียงที่มีความถี่ต่ำกว่า 20 เฮิรตซ์ เรียกว่า **อินฟราโซนิก (Infrasonic)** และเสียงที่มีความถี่สูงกว่า 20000 เฮิรตซ์ เรียกว่า **อัลตราโซนิก (Ultrasonic)**

เสียงแหลม คือ เสียงที่มีระดับเสียงสูงหรือเสียงที่มีความถี่มาก

เสียงทุ้ม คือ เสียงที่มีระดับเสียงต่ำหรือเสียงที่มีความถี่น้อย

ความเข้มของเสียง คือ อัตราพลังงานเสียงที่ตกลงบนพื้นที่ 1 ตารางเมตร มีหน่วยเป็นวัตต์ต่อตารางเมตร

ความเข้มของเสียงน้อยที่สุดที่พอจะได้ยินได้ 10^{-12} วัตต์ต่อตารางเมตร

ความเข้มของเสียงมากที่สุดที่ทนฟังได้ 1 วัตต์ต่อตารางเมตร

ระดับความเข้มเสียง เป็นค่าที่บอกความดังของเสียง ซึ่งจะขึ้นกับแอมพลิจูดของคลื่น ถ้าค่าแอมพลิจูดมากเสียงจะดัง ช่วงระดับความเข้มเสียงที่มนุษย์จะได้ยินจะอยู่ในช่วง 0-120 dB (เดซิเบล)

สมบัติของคลื่นเสียง

เสียงเป็นคลื่นจึงมีคุณสมบัติเหมือนคลื่นทั่วไป คือ การสะท้อน การหักเห การเลี้ยวเบน และการแทรกสอด

การสะท้อนของเสียง

เมื่อเสียงตกกระทบผิวสะท้อนที่ขนาดใหญ่กว่าความยาวคลื่นจะเกิดการสะท้อน และเป็นไปตามกฎการสะท้อน เสียงจะสะท้อนได้ดีกับวัตถุผิวมัน ดังนั้นเพื่อป้องกันการสะท้อนเสียงภายในห้องจึงต้องให้ผนังผิวขรุขระ เช่น ติดกรอบรูป ตกแต่งด้วยต้นไม้หรือติดผ้าม่าน เป็นต้น

เสียงก้อง (Echo) คือ เสียงสะท้อนที่ได้ยินเป็นครั้งที่สองหลังจากได้ยินเสียงครั้งแรกไปแล้ว ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ต้องใช้เวลาห่างกันไม่น้อยกว่า 0.1 วินาที

การหักเหของคลื่นเสียง

เกิดจากการที่เสียงเปลี่ยนตัวกลางในการเคลื่อนที่แล้วทำให้อัตราเร็วและความยาวคลื่นเสียงเปลี่ยนไปแต่ความถี่คงเดิม **ปรากฏการณ์ที่เกิดในชีวิตประจำวัน**เนื่องจากการหักเหของเสียง เช่น การเห็นฟ้าแลบแล้วไม่ได้ยินเสียงฟ้าร้อง เพราะเสียงหักเหกลับขึ้นไปในอากาศ

การแทรกสอดของเสียง

เกิดจากการที่คลื่นเสียงอย่างน้อย 2 ขบวนเคลื่อนที่มาพบกันแล้วเกิดการเสริมหรือหักล้างกัน เช่น ในเครื่องบินการป้องกันเสียงในเครื่องบิน ทำโดยการผลิตเสียงที่มีความถี่เท่ากับเสียงที่เกิดจากเครื่องยนต์ไอพ่น แต่มีลักษณะตรงข้ามกันทำให้เสียงเกิดการหักล้าง เสียงในห้องโดยสารจึงเงียบสนิท

บีตส์ (Beats)

ปรากฏการณ์การแทรกสอดของคลื่นเสียงสองชุด ที่มีความถี่ต่างกันเล็กน้อย (Slightly) เคลื่อนที่ในทิศทางเดียวกัน (Same Direction) ผลจากหลักการรวมกันได้ของคลื่นสองขบวนเป็นคลื่นลัพธ์ที่มีแอมพลิจูดไม่คงที่เปลี่ยนแปลงตามเวลา จุดที่คลื่นทั้งสองรวมกันแบบเสริม (Constructive) จะมีแอมพลิจูดมากเสียงที่ได้ยินจะดัง จุดที่คลื่นทั้งสองรวมกันแบบหักล้าง (Destructive) จะมีแอมพลิจูดน้อย เสียงที่ได้ยินจะค่อย

เมื่อคลื่นเกิดการรวมกันแล้วจะทำให้เกิดเสียงดังและค่อยสลับกันเป็นจังหวะคงที่ เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า การเกิดบีตส์ของเสียง (Beats of Sound)

ความถี่บีตส์ (Beat Frequency) คือ จำนวนครั้งที่ได้ยินเสียงดังในหนึ่งวินาที (จำนวนครั้งที่เกิดเสียงค่อยในหนึ่งวินาที) ซึ่งความถี่บีตส์จะหาได้จากผลต่างระหว่างความถี่ของแหล่งกำเนิดทั้งสอง

$$\text{ความถี่บีตส์} = \frac{\text{จำนวนครั้งที่ได้ยินเสียงดัง}}{\text{เวลา}}$$

$$f_b = |f_2 - f_1|$$

ถ้าความถี่เสียงทั้งสองต่างกันเล็กน้อย เสียงบีตส์ที่ได้ยินจะเป็นจังหวะช้าๆ ถ้าความถี่เสียงทั้งสองต่างกันมาก เสียงบีตส์ที่ได้ยินจะเป็นจังหวะเร็วขึ้น โดยปกติมนุษย์จะสามารถจำแนกเสียงบีตส์ที่ได้ยินเป็นจังหวะ เมื่อความถี่บีตส์ไม่เกิน 7 เฮิรตซ์

การเลี้ยวเบนของเสียง

เกิดจากการที่คลื่นเสียงสามารถอ้อมเลี้ยวผ่านสิ่งกีดขวางได้ เสียงที่มีความยาวคลื่นยาวจะเลี้ยวเบนผ่านขอบของสิ่งกีดขวางได้ดีกว่าเสียงที่มีความยาวคลื่นสั้น เช่น รถวิ่งไปด้านหน้าตึกเปิดประตูขึ้น คนที่อยู่ด้านข้างของตึกจะได้ยินเสียงได้ เพราะเสียงเลี้ยวเบนผ่านขอบของตึกไปได้

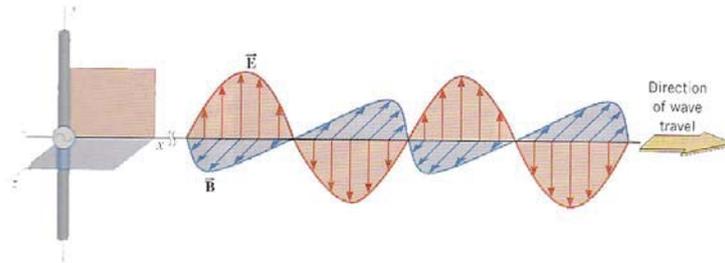
คุณภาพเสียง แหล่งกำเนิดเสียงต่างกัน อาจให้เสียงที่มีระดับเสียงเดียวกัน เช่น ไวโอลิน และขลุ่ย ถ้าเล่นโน้ตเดียวกันจะให้เสียงที่มีความถี่เดียวกัน แต่เราสามารถแยกออกได้ว่าเสียงใดเป็นเสียงไวโอลินและเสียงใดเป็นเสียงขลุ่ย แสดงว่านอกจากระดับเสียงแล้วจะต้องมีปัจจัยอื่นอีกที่ทำให้เสียงที่ได้ยินแตกต่างกันจนเราสามารถแยกประเภทของแหล่งกำเนิดเสียงนั้นได้

แหล่งกำเนิดเสียงต่างชนิดกัน ขณะสั่นจะให้เสียงซึ่งมีความถี่มูลฐานและฮาร์โมนิกต่างๆ ออกมาพร้อมกันเสมอ แต่จำนวนฮาร์โมนิกและความเข้มเสียงแต่ละฮาร์โมนิกจะแตกต่างกัน จึงทำให้ลักษณะคลื่นเสียงที่ออกมาแตกต่างกัน สำหรับแหล่งกำเนิดที่ต่างกันจะให้เสียงที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่เราเรียกว่า คุณภาพเสียงต่างกันนั่นเอง

27. ข้อใดต่อไปนี้มีผลทำให้อัตราเร็วของคลื่นเสียงในอากาศเปลี่ยนแปลงได้
- 1) ลดความถี่
 - 2) เพิ่มความยาวคลื่น
 - 3) เพิ่มแอมพลิจูด
 - 4) ลดอุณหภูมิ
 - 5) เปลี่ยนแหล่งกำเนิดคลื่น
28. ข้อใดต่อไปนี้เป็นวัตถุประสงค์ของการบุผนังของโรงภาพยนตร์ด้วยวัสดุกลืนเสียง
- 1) ลดความถี่ของเสียง
 - 2) ลดความดังของเสียง
 - 3) ลดการสะท้อนของเสียง
 - 4) ลดการหักเหของเสียง
 - 5) ลดความเร็วของเสียง
29. เครื่องโซนาร์ในเรือประมงได้รับสัญญาณสะท้อนจากท้องทะเล หลังจากส่งสัญญาณลงไปเป็นเวลา 0.4 วินาที ถ้าอัตราเร็วเสียงในน้ำเป็น 1500 เมตรต่อวินาที ทะเลมีความลึกเท่ากับข้อใด
- 1) 150 เมตร
 - 2) 300 เมตร
 - 3) 600 เมตร
 - 4) 900 เมตร
 - 5) 1200 เมตร
30. ในการเทียบเสียงกีตาร์กับหลอดเทียบเสียงมาตรฐาน เมื่อดีดสายกีตาร์พร้อมกับหลอดเทียบเสียงเกิดบิตส์ขึ้นที่ความถี่หนึ่ง แต่เมื่อขันให้สายตึงขึ้นเล็กน้อยความถี่ของบิตส์สูงขึ้น ความถี่ของเสียงกีตาร์เดิมเป็นอย่างไร
- 1) สูงกว่าเสียงมาตรฐาน
 - 2) ต่ำกว่าเสียงมาตรฐาน
 - 3) เท่ากับเสียงมาตรฐาน
 - 4) อาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าเสียงมาตรฐาน
 - 5) อาจจะน้อยกว่าหรือมากกว่าหรือเท่ากับเสียงมาตรฐานก็ได้

คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

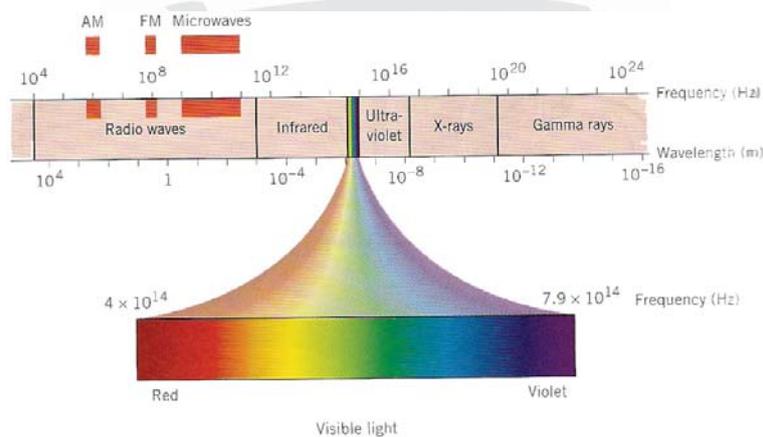
สรุปสมบัติคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ได้ดังนี้

1. สนามไฟฟ้า E และสนามแม่เหล็ก B มีทิศตั้งฉากซึ่งกันและกันและตั้งฉากกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าเสมอ ดังนั้นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจึงเป็นคลื่นตามขวาง
2. สนามไฟฟ้า E และสนามแม่เหล็ก B เป็นฟังก์ชันรูปไซน์ และสนามทั้งสองจะเปลี่ยนแปลงตามเวลาด้วยความถี่เดียวกันและเฟสตรงกันถ้าสนามไฟฟ้าเป็นศูนย์ สนามแม่เหล็กก็เป็นศูนย์ด้วยมีค่าสูงสุด และต่ำสุดพร้อมกัน
3. ประจุไฟฟ้าเมื่อเคลื่อนที่ด้วยความเร่ง จะปลดปล่อยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าออกมารอบการเคลื่อนที่ของประจุนั้น

สเปกตรัมของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้านี้แม้มีแหล่งกำเนิด และวิธีการตรวจวัดที่ไม่เหมือนกัน แต่คลื่นเหล่านี้จะมีสมบัติร่วมกันคือ จะเคลื่อนที่ไปด้วยความเร็วในสุญญากาศที่เท่ากันหมด และเท่ากับความเร็วแสง พร้อมๆ กับมีการส่งพลังงานไปพร้อมกับคลื่น

สเปกตรัมของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

1. คลื่นวิทยุ เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่อยู่ในช่วง 10^6-10^9 เฮิรตซ์

ระบบเอเอ็ม (Amplitude Modulation : A.M.) มีความถี่อยู่ในช่วง 530-1600 กิโลเฮิรตซ์ จะเป็นการผสม (Modulate) สัญญาณเสียงเข้ากับคลื่นวิทยุ (คลื่นพาหะ) โดยสัญญาณเสียงจะบังคับให้คลื่นพาหะมีแอมพลิจูดเปลี่ยนแปลงไปตามสัญญาณเสียง คลื่นวิทยุในช่วงความถี่นี้จะสามารถสะท้อนได้ดีที่บรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ **ข้อดี** คือ ทำให้สามารถสื่อสารได้ไกลเป็นพันๆ กิโลเมตร (คลื่นฟ้า) **ข้อเสีย** คือ จะถูกคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากแหล่งอื่นๆ แทรกเข้ามาบรบกวนได้ง่าย

ระบบเอฟเอ็ม (Frequency Modulation : F.M.) มีความถี่อยู่ในช่วง 80-108 เมกะเฮิรตซ์ เป็นการผสม (Modulate) สัญญาณเสียงเข้ากับคลื่นวิทยุ (คลื่นพาหะ) โดยสัญญาณเสียงจะบังคับให้คลื่นพาหะมีความถี่เปลี่ยนแปลงไปตามสัญญาณเสียง **ข้อดี** คือ ทำให้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากแหล่งอื่นรบกวนได้ยาก **ข้อเสีย** คือ สะท้อนบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ได้น้อยมาก ทำให้การส่งกระจายเสียงได้ระยะทางไม่ไกลต้องใช้สถานีถ่ายทอดเป็นระยะๆ (คลื่นดิน)

2. คลื่นโทรทัศน์และไมโครเวฟ มีความถี่ในช่วง 10^8-10^{11} เฮิรตซ์ เป็นคลื่นที่ไม่สะท้อนในชั้นไอโอโนสเฟียร์ แต่จะทะลุชั้นบรรยากาศออกไปนอกโลกเลย การส่งสัญญาณต้องมีสถานีถ่ายทอดเป็นระยะๆ หรือใช้ดาวเทียมในการถ่ายทอด ส่วนคลื่นไมโครเวฟจะใช้ในอุปกรณ์สำหรับหาค่าตำแหน่งของสิ่งกีดขวาง ตรวจสอบอัตราเร็วของรถยนต์ และอากาศยานในท้องฟ้า ซึ่งเป็นอุปกรณ์สร้างขึ้นเพื่อใช้ตรวจหาที่เรียกว่า **เรดาร์ (Radiation Detection And Ranging : RADAR)** เพราะคลื่นไมโครเวฟสามารถสะท้อนผิวโลหะได้ดี

คลื่นไมโครเวฟทำให้อาหารสุกได้ โดยโมเลกุลของน้ำที่อยู่ในอาหารสั่นสะเทือนประมาณ 2450 ล้าน ครั้งต่อวินาที การสั่นนี้ทำให้อาหารดูดพลังงานและเกิดความร้อนในอาหาร โดยไม่มีการสูญเสียพลังงานในการทำให้เตาหรืออากาศในเตาร้อนขึ้น อาหารจึงร้อนและสุกอย่างรวดเร็ว ภาชนะที่ทำด้วยโลหะและไม้ไม่ควรใช้ เพราะโลหะสะท้อนไมโครเวฟออกไป ส่วนเนื้อไม้มีความชื้น เมื่อร้อนจะทำให้ไม้แตกควรใช้ภาชนะประเภทกระเบื้อง และแก้ว เพราะจะไม่ดูดความร้อนจากสนามแม่เหล็ก

3. รังสีอินฟราเรด มีความถี่ในช่วง $10^{11}-10^{14}$ เฮิรตซ์ เกิดจากวัตถุที่มีอุณหภูมิสูงโดยมนุษย์สามารถรับรังสีนี้ได้โดยประสาทสัมผัสทางผิวหนัง รังสีอินฟราเรดมีความสามารถทะลุผ่านเมฆหมอกที่หนาได้มากกว่า **แสงธรรมดา** จึงทำให้อินฟราเรดถูกนำมาใช้ในการศึกษาสภาพแวดล้อมและลักษณะพื้นผิวโลก โดยการถ่ายภาพพื้นโลกจากดาวเทียม ส่วนนักธรณีวิทยาก็อาศัยการถ่ายภาพจากดาวเทียมด้วยรังสีอินฟราเรดในการสำรวจหาแหล่งน้ำมัน แร่ธาตุ และชนิดต่างๆ ของหินได้

นอกจากนี้รังสีอินฟราเรดยังใช้ในรีโมทคอนโทรล (Remote Control) ซึ่งเป็นอุปกรณ์ควบคุมระยะไกล ในกรณีนี้รังสีอินฟราเรดจะเป็นตัวนำคำสั่งจากอุปกรณ์ควบคุมไปยังเครื่องรับ และใช้รังสีอินฟราเรดเป็นพาหะนำสัญญาณในเส้นใยนำแสง (Optical Fiber) ปัจจุบันทางการทหารได้นำรังสีอินฟราเรดนี้มาใช้ในการควบคุมการเคลื่อนที่ของอาวุธนำวิถีให้เคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายได้อย่างแม่นยำ

4. แสง มีความถี่ประมาณ 10^{14} เฮิรตซ์ มีความยาวคลื่น 400-700 nm มนุษย์สามารถรับรู้แสงได้ด้วยประสาทสัมผัสทางตา โดยจะเห็นเป็นสีต่างๆ เรียงจากความถี่มากไปน้อย คือ ม่วง คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง ส่วนใหญ่แสงจะเกิดจากวัตถุที่มีอุณหภูมิสูงมากๆ ซึ่งจะส่งออกมาพร้อมๆ กันหลายความถี่ เมื่อมีอุณหภูมิยิ่งสูงความถี่แสงที่เปล่งออกมาก็ยิ่งมาก นักวิทยาศาสตร์จึงใช้สีแสงของดาวฤกษ์ในการบอกดาวฤกษ์ดวงใดมีอุณหภูมิสูงกว่ากัน เช่น ดาวฤกษ์สีน้ำเงินจะมีอุณหภูมิสูงกว่าดาวฤกษ์สีเหลือง เปลวไฟจากเตาแก๊สซึ่งมีอุณหภูมิสูงจะเกิดสีน้ำเงินหรือสีม่วง แต่ไฟจากแสงเทียนซึ่งมีอุณหภูมิต่ำกว่าจะเกิดแสงสีแดงหรือสีแสด เป็นต้น

5. **รังสีอัลตราไวโอเล็ต** มีความถี่ในช่วง 10^{15} - 10^{18} เฮิร์ตซ์ ในธรรมชาติส่วนใหญ่มาจากดวงอาทิตย์ รังสีนี้เป็นตัวการทำให้บรรยากาศชั้นโอโซนสลายตัวเป็นไอออนไดดี (เพราะรังสีอัลตราไวโอเล็ตมีพลังงานสูงพอที่ทำให้อิเล็กตรอนหลุดจากโมเลกุลอากาศ พบว่าในโอโซนสเฟียร์มีโมเลกุลหลายชนิด เช่น โอโซนซึ่งสามารถกั้นรังสีอัลตราไวโอเล็ตได้ดี)

ประโยชน์ของรังสีอัลตราไวโอเล็ต คือ ใช้ตรวจสอบลายมือชื่อ, ใช้รักษาโรคผิวหนัง, ใช้ฆ่าเชื้อโรคบางชนิดได้, ใช้ในสัญญาณกันขโมย แต่รังสีอัลตราไวโอเล็ตถ้าได้รับในปริมาณที่สูงอาจทำให้เกิดอันตรายต่อเซลล์ผิวหนังเป็นมะเร็งผิวหนัง และเป็นอันตรายต่อนัยน์ตาของมนุษย์ได้

6. **รังสีเอกซ์** มีความถี่ในช่วง 10^{17} - 10^{21} เฮิร์ตซ์ รังสีเอกซ์มีสมบัติในการทะลุถึงกีดขวางหนาๆ และตรวจรับได้ด้วยฟิล์ม จึงใช้ประโยชน์ในการหารอยร้าวภายในชิ้นโลหะขนาดใหญ่ ใช้ในการตรวจสอบสัมภาระของผู้โดยสาร ตรวจหาอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด และในทางการแพทย์ใช้รังสีเอกซ์ฉายผ่านร่างกายมนุษย์ไปตกบนฟิล์ม ในการตรวจหาความผิดปกติของอวัยวะภายใน และกระดูกของมนุษย์

7. **รังสีแกมมา** ใช้เรียกคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่สูงกว่ารังสีเอกซ์ เกิดจากการสลายตัวของนิวเคลียสของธาตุกัมมันตรังสี หรือเป็นรังสีพลังงานสูงจากนอกโลก เช่น รังสีคอสมิกและบางชนิดมาจากการแผ่รังสีของประจุไฟฟ้าที่ถูกเร่งในเครื่องเร่งอนุภาค (Cyclotron) มีอันตรายต่อมนุษย์มากที่สุด เพราะสามารถทำลายเซลล์สิ่งมีชีวิตได้ แต่สามารถใช้ประโยชน์ในการรักษาโรคมะเร็งได้

31. เหตุใดคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจึงจัดเป็นคลื่นตามขวาง

- 1) สนามแม่เหล็กมีทิศตั้งฉากกับสนามไฟฟ้า
- 2) สนามแม่เหล็กและสนามไฟฟ้ามีทิศตรงข้ามกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่น
- 3) สนามแม่เหล็กและสนามไฟฟ้ามีทิศตั้งฉากกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่น
- 4) สนามแม่เหล็กและสนามไฟฟ้ามีทิศเดียวกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่น
- 5) สนามแม่เหล็กมีทิศตรงข้ามกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่นและสนามไฟฟ้ามีทิศตั้งฉากกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่น

32. ข้อใดเป็นการเรียงลำดับคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากความยาวคลื่นน้อยไปมากได้ถูกต้อง

- 1) รังสีเอกซ์ อินฟราเรด ไมโครเวฟ
- 2) อินฟราเรด ไมโครเวฟ รังสีเอกซ์
- 3) รังสีเอกซ์ ไมโครเวฟ อินฟราเรด
- 4) ไมโครเวฟ อินฟราเรด รังสีเอกซ์
- 5) อินฟราเรด รังสีเอกซ์ ไมโครเวฟ

33. ส่งสัญญาณวิทยุ F.M. พาหะความถี่ 100 MHz เสียงมีความถี่ 20 Hz ความถี่ที่ส่งไปมีค่าเท่าใด

- 1) 20 Hz
- 2) 100 MHz
- 3) 100 MHz - 20 Hz
- 4) 100 MHz + 20 Hz
- 5) $\frac{100 \text{ MHz}}{20 \text{ Hz}}$

พลังงานนิวเคลียร์ กับบันทภาพรังสี

นักฟิสิกส์เรียกปรากฏการณ์ที่ธาตุสามารถแผ่รังสีได้เองอย่างต่อเนื่องนี้ว่า **กัมมันตภาพรังสี** และเรียกธาตุที่มีสมบัติสามารถแผ่รังสีออกมาได้เองนี้ว่า **ธาตุกัมมันตรังสี**

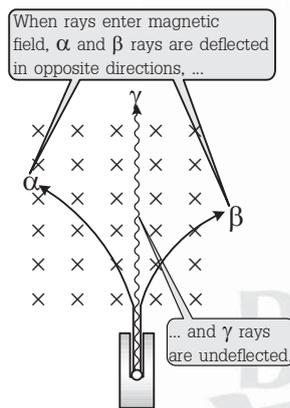
1. กัมมันตภาพรังสี

รังสีแอลฟา (Alpha, สัญลักษณ์ ${}^4_2\text{He}$ ตัวย่อ α) เป็นนิวเคลียสของอะตอมของธาตุฮีเลียม มีมวล $4U$ ($1U = 1.66 \times 10^{-27}$ kg) ประจุ $+2e$ พลังงานประกอบด้วย 4-10 MeV เสียพลังงานง่าย อำนาจทะลุทะลวงต่ำ ผ่านอากาศได้ 3-5 เซนติเมตร ทำให้เกิดการแตกตัวเป็นไอออนในสารที่รังสีผ่านได้ดีที่สุด

รังสีเบตา (Beta, สัญลักษณ์ ${}^0_{-1}\text{e}$ ตัวย่อ β^-) มีประจุ $-1e$ มวล 9.1×10^{-31} กิโลกรัม มีพลังงานในช่วง 0.025-3.5 MeV ผ่านอากาศได้ 1-3 เมตร อำนาจทะลุทะลวงสูงกว่าแอลฟา แต่ทำให้เกิดการแตกตัวเป็นไอออนในสารที่เคลื่อนที่ผ่านได้น้อยกว่าแอลฟา

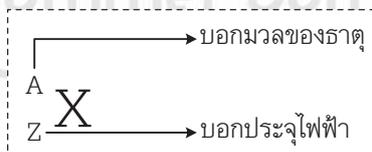
รังสีแกมมา (Gamma, สัญลักษณ์และตัวย่อ γ) เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ส่งพลังงานในรูปของโฟตอน $E = hf$ มีพลังงานประมาณ 0.04-3.2 MeV อำนาจทะลุทะลวงสูงสุด ทำให้เกิดการแตกตัวเป็นไอออนได้น้อยสุด

2. การวิเคราะห์ชนิดของประจุของสารกัมมันตรังสีโดยใช้สนามแม่เหล็ก

ทิศการเบี่ยงเบนของอนุภาคแอลฟา และอนุภาคเบตา เป็นไปตามทิศทางแรงจากสนามแม่เหล็กที่กระทำต่อประจุซึ่งเคลื่อนที่ในสนามแม่เหล็ก

สัญลักษณ์นิวเคลียสของธาตุ

เลขมวล (Mass Number, A) คือ ผลรวมของจำนวนโปรตอนและนิวตรอนที่อยู่ภายในนิวเคลียส

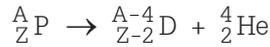
เลขอะตอม (Atomic Number, Z) คือ จำนวนโปรตอนภายในนิวเคลียส

จำนวน Neutron ภายในนิวเคลียส = $A - Z$ ตัว

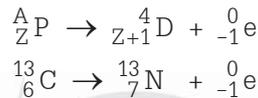
เลขมวลในทางฟิสิกส์ คือ เลขจำนวนเต็มที่มีค่าใกล้เคียงกับมวลอะตอมของธาตุนั้นในหน่วย U เช่น ${}^4_2\text{He}$ มวล 1 อะตอมมีค่าประมาณ 4U (มวลจริง 4.002603 U)

การแตกตัวให้รังสีชนิดต่างๆ

1. การแตกตัวให้แอลฟา (Alpha decay, α decay) เกิดจากการที่นิวเคลียสเดิมสลายตัวให้นิวเคลียสใหม่ที่มีเลขอะตอมลดลง 2 เลขมวลลดลง 4 พร้อมปลดปล่อยแอลฟาออกมาตามสมการ

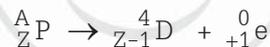

2. การแตกตัวให้เบตาลบ (Beta decay, β^- decay) เกิดจากการที่นิวตรอน 1 ตัวภายในนิวเคลียสเดิมเปลี่ยนสภาพกลายเป็นโปรตอน 1 ตัวในนิวเคลียสใหม่ ทำให้นิวเคลียสใหม่มีเลขมวลเท่าเดิมแต่เลขอะตอมเพิ่มขึ้นหนึ่ง พร้อมปลดปล่อยเบตาลบ ตามสมการ

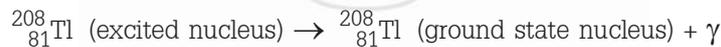

3. อนุภาคเบตาบวก (Positron สัญลักษณ์ ${}_{+1}^0\text{e}$ ตัวย่อ β^+) เป็นอนุภาคที่มีประจุ $+e$ และมีมวล 9.1×10^{-31} กิโลกรัม เป็นอนุภาคที่เกิดยาก โดย ${}_{-1}^0\text{e} + {}_{+1}^0\text{e} \rightarrow 2\gamma$

4. การแตกตัวให้เบตาบวก เกิดจากการที่โปรตอน 1 ตัวในนิวเคลียสเดิมเปลี่ยนสภาพไปเป็นนิวตรอน 1 ตัวในนิวเคลียสใหม่ ทำให้นิวเคลียสใหม่มีเลขอะตอมลดลง 1 แต่เลขมวลคงเดิม พร้อมปลดปล่อยเบตาบวกออกมา ตามสมการ

5. การแตกตัวให้แกมมา เป็นผลพลอยได้จากการแตกตัวให้แอลฟาและเบตา คือ นิวเคลียสที่ได้จากการแตกตัวใหม่ๆ ยังอยู่ในภาวะที่ถูกกระตุ้น เมื่อนิวเคลียสเหล่านี้กลับสู่ภาวะพื้นฐานจะคายพลังงานออกในรูปของรังสีแกมมา เช่น

3. เวลาครึ่งชีวิต (Half Life, T or $T \frac{1}{2}$)

เวลาครึ่งชีวิต คือ เวลาที่สารสลายตัวไปเหลือครึ่งหนึ่งของปริมาณสารเดิม เป็นค่าคงที่สำหรับสารชนิดหนึ่ง **ความสัมพันธ์ระหว่าง** N_t , N_0 , t และ T

สมมติที่เวลาเริ่มต้นมีสารอยู่ = N_0 เมื่อเวลาผ่านไป จะเหลือปริมาณสารอยู่ N_t ถ้า n = จำนวนครั้งที่สลายตัว จะได้ว่า

$$\text{สลายตัวครั้งที่ } 1, n = 1, t_1 = 1T \text{ จะเหลือจำนวนนิวเคลียส} = \frac{N_0}{2}$$

$$\text{สลายตัวครั้งที่ } 2, n = 2, t_2 = 2T \text{ จะเหลือจำนวนนิวเคลียส} = \frac{N_0}{4}$$

$$\text{สลายตัวครั้งที่ } 3, n = 3, t_3 = 3T \text{ จะเหลือจำนวนนิวเคลียส} = \frac{N_0}{8}$$

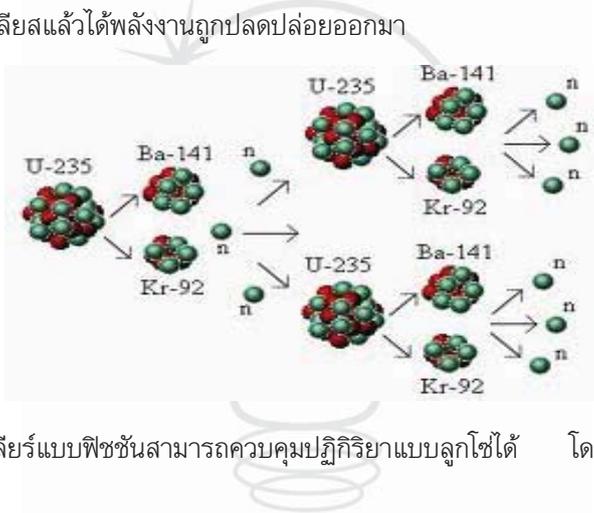
$$\text{สลายตัวครั้งที่ } n, n = n, t_n = nT \text{ จะเหลือจำนวนนิวเคลียส} = \frac{N_0}{2^n}$$

$$t = nT, N_t = \frac{N_0}{2^n} \text{ จะได้ว่า } \frac{N_t}{N_0} = \left[\frac{1}{2} \right]^{t/T}$$

4. **ไอโซโทป (Isotope)** เป็นธาตุที่มีจำนวนโปรตอนเท่ากันแต่จำนวนนิวตรอนต่างกัน ไอโซโทปของธาตุชนิดเดียวกันจะมีคุณสมบัติทางเคมีเหมือนกัน เพราะมีจำนวนอิเล็กตรอนเท่ากัน แต่มีคุณสมบัติทางฟิสิกส์ต่างกัน เพราะแต่ละไอโซโทปมีมวลไม่เท่ากัน เมื่อให้วิ่งผ่านสนามแม่เหล็กเดียวกันจะมีรัศมีทางวิ่งไม่เท่ากัน เนื่องจากนิวเคลียสที่เป็นไอโซโทปกัน เช่น ไฮโดรเจน (^1_1H), ดิวเทอเรียม (^2_1H) และทริเทียม (^3_1H) มีมวลแตกต่างกัน แต่จะมีสมบัติทางเคมีหรือปฏิกิริยาเคมีเหมือนกัน ดังนั้นจึงไม่สามารถวิเคราะห์แยกไอโซโทปได้ด้วยปฏิกิริยาเคมี การจะวิเคราะห์ไอโซโทป (Isotope) ที่มีมวลแตกต่างกัน จึงต้องอาศัยสมบัติทางกายภาพที่โดยการวิเคราะห์นี้จะใช้อุปกรณ์ที่วัดมวลได้ละเอียดมาก ซึ่งเรียกว่า **แมสสเปคโตรมิเตอร์**

5. ปฏิกิริยาแบบฟิชชัน (Fission)

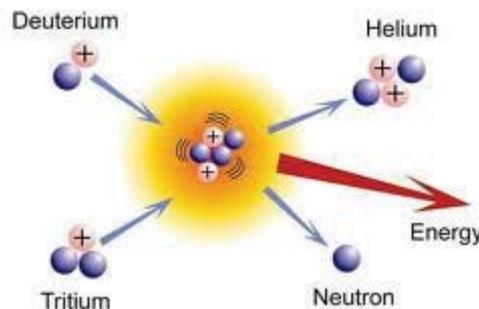
เกิดจากการที่นิวเคลียสขนาดใหญ่แตกออกเป็นนิวเคลียสขนาดเล็กอันเนื่องมาจากการใช้อินุภาคที่มีพลังงานสูงวิ่งเข้าชนนิวเคลียสแล้วได้พลังงานถูกปลดปล่อยออกมา

ปฏิกิริยานิวเคลียร์แบบฟิชชันสามารถควบคุมปฏิกิริยาแบบลูกโซ่ได้ โดยใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ (Nuclear Reactor)

6. ปฏิกิริยาแบบฟิวชัน (Fusion)

ปฏิกิริยานิวเคลียร์แบบฟิวชันเป็นปฏิกิริยาที่เกิดจากการรวมตัวของนิวเคลียสของธาตุเบาเป็นนิวเคลียสของธาตุที่หนักกว่าแต่มีมวลรวมหายไป และได้อนุภาคใหม่เกิดขึ้นด้วย เช่น นิวตรอน โปรตอน และอนุภาคนิวตริโน (Neutrino, ν ซึ่งเป็นอนุภาคที่มีมวลน้อย ไม่มีประจุและมีความเร็วเท่าแสง) พร้อมปลดปล่อยพลังงานออกมา

ตัวอย่างของปฏิกิริยานิวเคลียร์แบบฟิวชัน เช่น

ฟิวชันในดาวฤกษ์และดวงอาทิตย์ เชื่อว่าเป็นการหลอมตัวของ ${}^1_1\text{H}$ เป็น ${}^4_2\text{He}$ ด้วยเหตุผล คือ

1. พื้นผิวของดวงอาทิตย์มีอุณหภูมิสูงมากถึง 10^7 เคลวิน ซึ่งอุณหภูมิสูงมากเช่นนี้จะทำให้ธาตุไฮโดรเจนแตกตัวออกเป็นโปรตอน
2. เมื่อตรวจสอบสเปกตรัมจากดวงอาทิตย์ พบว่า เป็นสเปกตรัมของไฮโดรเจน 80% และของฮีเลียม 20%
3. ฟิวชันในดวงอาทิตย์เป็นฟิวชันในปฏิกิริยาแบบลูกโซ่ของโปรตอน-โปรตอน (Proton-Proton chain) เรียงตามลำดับ

34. ในธรรมชาติ ธาตุคาร์บอนมี 3 ไอโซโทป คือ ${}^{12}_6\text{C}$, ${}^{13}_6\text{C}$ และ ${}^{14}_6\text{C}$ ข้อใดต่อไปนี้ถูกต้อง

- 1) แต่ละไอโซโทปมีจำนวนอิเล็กตรอนต่างกัน
- 2) แต่ละไอโซโทปมีจำนวนโปรตอนต่างกัน
- 3) แต่ละไอโซโทปมีจำนวนนิวตรอนต่างกัน
- 4) แต่ละไอโซโทปมีจำนวนโปรตอนเท่ากับจำนวนนิวตรอน
- 5) แต่ละไอโซโทปมีจำนวนอิเล็กตรอนเท่ากับจำนวนนิวตรอน

35. อัตราการสลายตัวของกลุ่มนิวเคลียสกัมมันตรังสี A ขึ้นกับอะไร

- 1) อุณหภูมิ
- 2) ความดัน
- 3) ปริมาตร
- 4) จำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสี A ที่มีอยู่
- 5) แสง

36. ข้อความใดต่อไปนี้ถูกต้องเกี่ยวกับรังสีแอลฟา รังสีเบตาและรังสีแกมมา

- 1) รังสีแอลฟามีประจุ +4
- 2) รังสีแอลฟามีมวลมากที่สุดและอำนาจทะลุทะลวงผ่านสูงที่สุด
- 3) รังสีเบตามีมวลน้อยที่สุดและอำนาจทะลุทะลวงผ่านต่ำที่สุด
- 4) รังสีแกมมามีอำนาจทะลุทะลวงผ่านสูงที่สุด
- 5) รังสีแกมมาเบี่ยงเบนในสนามไฟฟ้า

37. นิวเคลียสของเรเดียม-226 มีการสลายดั่งสมการข้างล่าง x คืออะไร

1) รังสีแกมมา	2) อนุภาคเบตา
3) อนุภาคนิวตรอน	4) อนุภาคแอลฟา
5) โปรตอน	

38. กิจกรรมการศึกษาที่เปรียบเทียบการสลายกัมมันตรังสีกับการทอดลูกเต๋านั้น จำนวนลูกเต๋าคัดออกเทียบได้กับปริมาณใด

1) เวลาครึ่งชีวิต	2) จำนวนนิวเคลียสตั้งต้น
3) จำนวนนิวเคลียสที่เหลืออยู่	4) จำนวนนิวเคลียสที่สลาย
5) อัตราการสลายตัวของนิวเคลียส	

39. สารกัมมันตรังสีจำนวนหนึ่ง เมื่อทิ้งไว้ 10 ชั่วโมง ปรากฏว่าเหลือ $\frac{1}{16}$ เท่าของของเดิม จงหาเวลาครึ่งชีวิตของสารนี้

1) 0.5 ชั่วโมง	2) 1.0 ชั่วโมง
3) 1.5 ชั่วโมง	4) 2.0 ชั่วโมง
5) 2.5 ชั่วโมง	

